

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 861

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 decembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.490 din 17 noiembrie 2010 privind constituționalitatea art. 12, art. 20 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2), art. 37 partea introductivă, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) și art. 44 din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum a fost modificat prin hotărârile nr. 26 și nr. 27 din 5 octombrie 2010 ale Camerei Deputaților	2–8
★	
Opinie separată	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
244/2.164. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului mediului și pădurilor pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006	11–14
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
327. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 263 A din 16 noiembrie 2010 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.490**

din 17 noiembrie 2010

privind constituționalitatea art. 12, art. 20 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2), art. 37 partea introductivă, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) și art. 44 din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum a fost modificat prin hotărârile nr. 26 și nr. 27 din 5 octombrie 2010 ale Camerei Deputaților

I. Cu Adresa nr. 51/4613 din 7 octombrie 2010, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, precum și al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea formulată de 74 de deputați aparținând grupului parlamentar al alianței politice PSD+PC referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 26/2010 privind modificarea și completarea art. 12 din Regulamentul Camerei Deputaților și a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 27/2010 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților.

Autorii sesizării sunt următorii: Mircea Dușa, Aurelia Vasile, Marian Neacșu, Adrian Solomon, Aurel Vlădoiu, Bogdan-Liviu Ciucă, Ioan Cîndrea, Iuliu Nosa, Silvestru-Mircea Lup, Doina Burcău, Horia Teodorescu, Ioan Stan, Cătălin-Ioan Nechifor, Robert Negoită, Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz, Viorel Hrebenciuc, Victor Socaciu, Cristian Sorin Dumitrescu, Doru-Claudian Frunzulică, Nica Nicolae Ciprian, Victor Cristea, Cornel Itu, Emil Radu Moldovan, Nicolae Băncioiu, Radu Eugeniu Coclici, Gheorghe Antochi, Mircea Gheorghe Drăghici, Gheorghe Ciocan, Ioan Narcis Chisăliță, Cristian Rizea, Sergiu Andon, Oana Niculescu-Mizil Ștefănescu Tohme, Ruxandra Florina Jipa, Rodica Nassar, Vasile Mocanu, Valeriu Ștefan Zgonea, Tudor Panțaru, Ioan Damian, Matei Radu Brătianu, Antonella Marinescu, Neculai Rățoi, Gheorghe Ana, Ion Stan, Vasile Bleotu, Marian Florian Săniuța, Ion Mocioalcă, Vasile Popeangă, Petre Petrescu, Raul-Victor Surdu-Soreanu, Andrei Dolineaschi, Costică Macaleți, Georgian Pop, Ion Burnei, Claudiu Iulian Manda, Constantin Niță, Tilvăr Angel, Florin-Costin Pâslaru, Dumitru Boabeș, Filip Georgescu, Cornel Cristian Rezmeriță, Florian Popa, Horia Grama, Viorel Ștefan, Gabriel Petru Vlase, Dan Nica, Lucreția Roșca, Dorel Covaci, Sorin Constantin Stragea, Sonia Maria Drăghici, Ileana Cristina Dumitrache, Mugurel Surupăceanu, Ileana Carmen Moldovan, Manuela Mitrea și Ion Călin.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 14.497 din 7 octombrie 2010, formând obiectul Dosarului nr. 4.076 C/2010.

Cu adresa nr. 51/4870 din 20 octombrie 2010, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, precum și al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea formulată de 52 de deputați aparținând Grupului parlamentar PNL referitoare la neconstituționalitatea unor prevederi ale Regulamentului Camerei Deputaților adoptate prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 26/2010 privind modificarea și completarea art. 12 din Regulamentul Camerei Deputaților și Hotărârea Camerei Deputaților nr. 27/2010 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților.

Autorii sesizării sunt următorii: Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ana Adriana Săftoiu, Ludovic Orban, George Ionuț Dumitrică, Ioan Țintean,

Mihai Aurel Donțu, Daniel Chițoiu, Gheorghe Dragomir, Andrei Dominic Gereea, Pavel Horj, Gabriel Plăiașu, Virgil Pop, Teodor Atanasiu, Claudiu Țaga, Bogdan Radu Țîmpău, Gigel-Sorinel Știrbu, Dan-Ștefan Motreanu, Victor Paul Dobre, Cristina-Ancuța Pocora, Horia Cristian, Grațela Leocadia Gavrilescu, Adriana Diana-Tușa, Mircea Vasile Cazan, Mihăiță Calimente, Viorel-Vasile Buda, Octavian-Marius Popa, Gheorghe-Mirel Taloș, Nicolae Joița, Tudor-Alexandru Chiuariu, Alina-Ștefania Gorghiu, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Mihai Adomniței, Ciprian Minodor Dobre, Ionel Palăr, Cornel Pieptea, Vasile Berci, Radu Stroe, Mihai Alexandru Voicu, Nini Săpunaru, Marin Almăjanu, Viorel Palașcă, Titi Holban, Mircea Irimescu, George Adrian Scutaru, Relu Fenechiu, Gheorghe Gabor, Horea-Dorin Uioreanu, Ionuț Marian Stroe, Cristian Buican, Mihai Lupu și Florin Țurcanu.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 15.064 din 20 octombrie 2010, formând obiectul Dosarului nr. 4.241 C/2010.

II. Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat în Dosarul nr. 4.076 C/2010, îl constituie:

1. dispozițiile Hotărârii Camerei Deputaților nr. 26/2010 privind modificarea și completarea art. 12 din Regulamentul Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010, având următorul cuprins:

„*Articol unic. — Articolul 12 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *Alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:*

«(1) *Grupurile parlamentare sunt structuri ale Camerei Deputaților. Ele se pot constitui din deputați care au candidat în alegeri pe lista aceluiși partid politic, a aceleiași formațiuni politice, pe listele unei alianțe politice sau alianțe electorale și din deputați independenți sau care au devenit independenți. Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care au obținut mandatul de deputat în conformitate cu art. 62 alin. (2) din Constituția României, republicată, pot constitui un singur grup parlamentar.[...]*

(4) *Deputații partidelor politice, formațiunilor politice, alianțelor politice sau ai alianțelor electorale care nu întrunesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar, precum și deputații independenți sau care au devenit independenți în timpul unei legislaturi se pot reuni în grupuri parlamentare mixte ori se pot afilia altor grupuri parlamentare constituite potrivit alin. (1) sau într-un grup al deputaților independenți, după caz.»*

2. *Alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«(5) *Deputații care au devenit independenți în timpul unei legislaturi pot constitui un singur grup parlamentar cu respectarea alin. (6).»*

3. După alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

«(6) Un grup parlamentar este format din minimum 10 deputați.

(7) În cazul constituirii de noi grupuri parlamentare, acestea sunt prezentate plenului de către liderii lor, la începutul sesiunii parlamentare.»;

2. dispozițiile Hotărârii Camerei Deputaților nr. 27/2010 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010, având următorul cuprins:

„Articol unic. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 20, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

«(3) Biroul permanent al Camerei Deputaților este format în urma negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei Deputaților. În cazul constituirii unui grup de deputați independenți având un număr de minimum 10 deputați, componența Biroului permanent se renegociază conform noii configurații politice a Camerei Deputaților, începând cu următoarea sesiune. Grupului parlamentar constituit din deputați independenți îi poate reveni un singur reprezentant în Biroul permanent.»

2. La articolul 23, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

«Art. 23. — (1) Alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare, în conformitate cu ponderea acestora potrivit configurației politice inițiale a Camerei Deputaților și negocierii liderilor grupurilor parlamentare, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 20 alin. (3).

(2) În vederea depunerii propunerilor, Camera Deputaților aprobă numărul de locuri din Biroul permanent, negociat de liderii grupurilor parlamentare, așa cum revin, pe funcții, grupurilor parlamentare constituite potrivit configurației politice inițiale a Camerei Deputaților, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 20 alin. (3).»

3. La articolul 37, partea introductivă va avea următorul cuprins:

«Art. 37. — Comitetul liderilor grupurilor parlamentare este alcătuit din liderii grupurilor parlamentare constituite conform configurației politice a Camerei și are următoarele atribuții:»

4. La articolul 38, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 38. — (1) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare hotărăște cu majoritatea rezultată din ponderea votului fiecărui membru prezent. Ponderea este dată de proporția grupului parlamentar reprezentat de lider în numărul total al deputaților, conform configurației politice a Camerei.»

5. La articolul 41, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 41. — (1) Alcătuirea comisiilor Camerei Deputaților se face cu respectarea configurației politice a acesteia.»

6. La articolul 43, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 43. — (1) Numărul membrilor fiecărei comisii a Camerei Deputaților este stabilit, prin acordul liderilor grupurilor parlamentare, cu respectarea configurației politice a Camerei Deputaților.»

7. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

«Art. 44. — Dacă grupurile parlamentare nu ajung la un acord asupra componenței uneia sau a mai multor comisii, Biroul permanent supune spre aprobare și Camera Deputaților hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți, asupra candidaturilor susținute de fiecare dintre grupurile parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei.»

Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat în Dosarul nr. 4.241 C/2010, îl constituie prevederile Regulamentului Camerei Deputaților adoptate prin hotărârile nr. 26/2010 și nr. 27/2010, „după cum urmează: articolele 12, 20, 23, 37, 38, 41, 43 și 44”.

Examinând dispozițiile criticate, Curtea constată că, deși autorii au utilizat formulări diferite, în realitate, ceea ce se critică în ambele sesizări sunt modificările aduse Regulamentului Camerei Deputaților prin hotărârile Camerei Deputaților nr. 26 și nr. 27/2010.

III. În motivarea sesizării ce face obiectul Dosarului nr. 4.076 C/2010 se prezintă, mai întâi, grupate sub titlul „Situția de fapt”, o serie de considerații cu privire la existența unei acțiuni a Partidului Democrat Liberal de modificare a compoziției politice a celor două Camere. Din această perspectivă, modificarea Regulamentului Camerei Deputaților vizează, în opinia autorilor sesizării, instituționalizarea într-un grup parlamentar a unui număr de „așa-zisi independenți”, prin intermediul căruia să se schimbe compoziția politică a Camerelor și structurile parlamentare regulamentare ale acestora, care formează ordinea lor internă. În continuare se susțin, în esență, următoarele:

1. Adoptarea concomitentă a două hotărâri distincte pentru modificarea și completarea unor texte din Regulamentul Camerei Deputaților încalcă prevederile Regulamentului Camerei Deputaților și normele de tehnică legislativă. Astfel, art. 16 din Legea nr. 24/2000 stabilește că este interzisă instituirea unor reglementări similare în două sau mai multe acte normative, iar art. 68 din Regulamentul Camerei Deputaților prevede că, în cazul în care există mai multe inițiative legislative, comisia permanentă întocmește un singur raport.

2. În cadrul procedurii de adoptare a celor două hotărâri nu s-a respectat principiul parlamentar potrivit căruia opoziției trebuie să i se asigure dreptul de a se exprima și de a participa la luarea deciziei și au fost încălcate prevederile art. 46 lit. a), art. 47 lit. c), art. 51 alin. (1) și (4), art. 65 alin. (5), art. 68 alin. (1), art. 69 alin. (1), art. 86 alin. (1), art. 89 și ale art. 142 alin. (2) și (3) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Astfel:

— cele două proiecte nu au fost depuse în prealabil la Biroul permanent, pentru ca acesta, cu aprobarea Comitetului liderilor, să decidă înscrierea pe ordinea de zi a plenului, să le anunțe public, să le trimită Comisiei pentru regulament cu fixarea unui termen pentru raport de cel puțin 10 zile, să le comunice deputaților și să stabilească termenul de depunere a amendamentelor;

— președintele Comisiei pentru regulament nu a respectat normele regulamentare cu privire la convocarea Biroului Comisiei, pentru ca acesta să înscrie proiectul pe ordinea de zi, la convocarea membrilor Comisiei, și la adoptarea acestuia cu majoritatea necesară;

— raportul nu a fost depus în termenul legal la Biroul permanent, iar acesta nu a decis și asigurat difuzarea raportului cu cel puțin 3 zile înainte de data dezbaterilor;

— raportul nu a fost înscris pe ordinea de zi a plenului de Biroul permanent cu aprobarea Comitetului liderilor, ci a fost impus direct în plen, în mod abuziv și intempestiv de către președintele de ședință;

— la înscrierea pe ordinea de zi a proiectelor direct în plen au fost răstălmăcite prevederile art. 142 alin. (3) din Regulament, întrucât acest text permitea doar modificarea ordinii de zi.

3. În ceea ce privește dispozițiile criticate, se arată că încalcă prevederile art. 2 alin. (1), art. 64 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) și ale art. 40 alin. (1) din Constituție, prin „instituționalizarea posibilității deputaților care și-au părăsit grupurile parlamentare constituite la începutul legislaturii, respectiv partidele sau

formațiunile politice, alianțele politice sau alianțele electorale în care au participat la alegeri și au intrat în Parlament, de a-și constitui un grup parlamentar propriu oricând, pe parcursul derulării legislaturii, cu obligația de a fi anunțate și prezentate la începutul următoarei sesiuni parlamentare”.

Astfel, se încalcă dispozițiile art. 2 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, dispoziții a căror semnificație este aceea că în organele reprezentative ale poporului nu pot fi reprezentate partide sau formațiuni politice, alianțe politice sau electorale care nu au îndeplinit pragul electoral și, în consecință, nu au fost creditate de alegători să le reprezinte. Așadar, deputații care părăsesc entitatea politică pe lista căreia au pătruns în Parlament și grupul parlamentar propriu, constituit la începutul legislaturii, precum și cei care au fost excluși nu pot forma un grup parlamentar propriu reprezentând o altă afiliere politică, nemandată de popor prin alegeri. Se mai arată că deputații „deveniți independenți” nu pot revendica statutul „independenților” și nu pot fi asimilați cu aceștia, întrucât „independent” este doar acela care a fost recunoscut „competitor electoral” prin Legea electorală, care a întrunit condițiile de reprezentativitate prevăzute de lege și a obținut girul legal al alegătorilor, în timp ce deputatul „devenit independent” a fost votat, în mare măsură, prin raportare la afilierea lui politică și la programul politic al listei pe care a candidat.

Se încalcă, de asemenea, prevederile art. 64 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât condiția respectării configurației politice la alcătuirea birourilor permanente și comisiilor parlamentare vizează, în opinia autorilor sesizării, și grupurile parlamentare, iar sintagma „*configurație politică*” se referă la configurația politică inițială, rezultată din alegeri, iar nu la configurația politică actuală. Configurația politică este unică, rămâne neschimbată pe durata unei legislaturi și nu se confundă cu noțiunea de majoritate. În susținerea acestei interpretări a textului constituțional de referință se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005, nr. 317 din 13 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 23 mai 2006, și, în mod distinct, Decizia nr. 229 din 14 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 5 aprilie 2007.

Din această perspectivă se mai arată că, deși unele texte din cuprinsul Hotărârii nr. 27/2010 pot părea corecte, întrucât se referă în mod generic la configurația politică, acestea rămân vulnerabile, deoarece au modificat textele inițiale care foloseau termenul de configurație politică inițială, lăsând astfel să se înțeleagă că determinantă este configurația politică actuală.

În sfârșit, se mai arată faptul că cele două hotărâri „au creat o pârghe prin care inițiatorii pot opri evoluția configurației politice la nivelul dorit de ei”. Astfel, obligarea independenților de a-și constitui un singur grup parlamentar înseamnă, în opinia autorilor sesizării, „obligarea independenților neafiliați să se înscrie în grupul UNPR-ului și, implicit, în acest partid, ceea ce a fost dezavuat prin mai multe decizii ale Curții Constituționale (nr. 45/1994, nr. 46/1994 și nr. 196/2004)”.

În motivarea sesizării ce face obiectul Dosarului nr. 4.241 C/2010 se susțin, în esență, următoarele:

Constituirea grupului parlamentar, ca formă de organizare politică a Parlamentului, are loc imediat după alegeri și condiționează întreaga pondere în economia funcționării sale. Această „organizare” a Parlamentului are loc ca urmare a alegerilor parlamentare, astfel încât să existe o proporționalitate și simetrie între voturile exprimate de cetățenii țării și configurația

parlamentară, în același sens fiind stabilite componența Biroului permanent și a comisiilor parlamentare, dar și funcțiile de conducere corespunzătoare acestor structuri. În funcție de momentul alegerilor parlamentare, are loc stabilirea componenței Biroului permanent al Camerei Deputaților, și nu în funcție de formarea unei noi majorități de conjunctură politică în Parlament.

În urma alegerilor, Parlamentul își desemnează structurile de conducere și comisiile parlamentare, ceea ce a dat naștere așa-numitului „*algoritm politic*”. În virtutea acestuia, la începutul fiecărei legislaturi parlamentare, în cadrul unor negocieri politice, se stabilesc grupul parlamentar care îl poate desemna pe președintele Camerei, precum și funcțiile din Biroul permanent ce se cuvin fiecărui grup parlamentar. Această repartizare este consolidată de voința corpului electoral, exprimată în alegerile parlamentare, și nu poate fi modificată nici de migrațiile politice, nici de o eventuală reformare a majorității parlamentare. Astfel fiind, o nouă majoritate parlamentară constituită în timpul exercitării mandatului nu poate avea ca efect modificarea structurii politice a birourilor permanente sau suplimentări de membri în cadrul comisiilor parlamentare. Se invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 602/2005 și se conchide în sensul că, față de dispozițiile art. 64 alin. (5) din Constituție, rezultă că atât pentru biroul permanent, cât și pentru comisii, componența acestora este determinată de configurația politică a Parlamentului, izvorâtă din alegeri, astfel încât Hotărârea Camerei Deputaților nr. 26/2010 în sensul schimbării configurației politice a Camerei Deputaților prin constituirea unui grup parlamentar format din deputați care au devenit „independenți”, contravine textului constituțional de referință.

În ceea ce privește Hotărârea Camerei Deputaților nr. 27/2010, se susține că a introdus în cuprinsul art. 20 din Regulamentul Camerei Deputaților un termen nou, străin de litera și spiritul Regulamentului, și anume „*renegocierea*”, ca instituție de drept parlamentar. Se arată în acest sens că negociabil poate fi un acord politic parlamentar sau o înțelegere politică între grupurile parlamentare, însă renegocierea componenței Biroului permanent ca structură de conducere a Camerei Deputaților implică o nouă categorie juridică și, implicit, o recunoaștere a efectelor juridice, și nu politice, în ceea ce privește algoritmul politic al Camerei Deputaților. Dacă ar fi admisă o astfel de idee, această renegociere ar avea putere egală cu rezultatul „alegerilor libere, periodice și corecte”, ceea ce ar echivala cu împrejurarea că oricând, prin simpla renegociere, se poate schimba rezultatul votului cetățenilor români. Or, față de prevederile art. 64 alin. (5) din Constituție, nu se poate nici negocia, nici renegocia configurația politică a Parlamentului, care e dată de rezultatul alegerilor, iar a admite o teză contrară înseamnă a scoate din economia statului de drept rezultatul alegerilor, ceea ce ar fi în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (3) raportat la art. 16 alin. (1) din Constituție.

În concluzie, pentru schimbarea configurației parlamentare nu este suficientă o hotărâre a Parlamentului care să consfințească o negociere sau renegociere, ci este nevoie de un scrutin electoral, în condițiile art. 2 alin. (1) din Constituție. Se invocă în acest sens și Decizia Curții Constituționale nr. 601/2005 în care se statuează asupra înțelesului sintagmei constituționale de „*configurație politică*”.

Se mai arată că, potrivit art. 18 din Regulamentul Camerei Deputaților, este interzisă formarea de grupuri parlamentare ale unor partide care nu au obținut mandate în urma alegerilor, susținându-se că „așa-zisul grup al parlamentarilor independenți este constituit din figuri marcante ale unui partid nou-înființat, și anume Uniunea Națională pentru Progresul României”, partid politic care nu a participat la alegeri, înființat în 2010. Se apreciază că, „în situația în care s-ar accepta aceste modificări

ale articolelor criticate, atunci s-ar perturba grav ordinea de drept și ne-am putea imagina reprezentarea oricăror sau a tuturor forțelor politice din România în Parlament, prin simpla desprindere a unor parlamentari și constituirea unui partid parlamentar nou (chiar și independent) până la fracționarea la maxim a celor 331 de deputați, adică 33 de grupuri parlamentare”.

IV. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările au fost transmise președintelui Camerei Deputaților, pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent.

Președintele Camerei Deputaților nu a comunicat punctele de vedere ale Biroului permanent, însă, în Dosarul nr. 4.076 C/2010, a transmis Curții, spre informare, cu Adresa nr. 1/1.904/R.A., înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 14.661 din 12 octombrie 2010, observațiile Grupului deputaților independenți din Camera Deputaților referitoare la sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul Parlamentar al Alianței politice PSD + PC, arătând totodată că acestea nu au putut fi dezbătute și eventual aprobate de către Biroul permanent al Camerei Deputaților, pentru că acesta nu s-a întrunit în ședința convocată pe data de 11 octombrie 2010, din lipsa cvorumului.

Grupul parlamentarilor independenți a transmis Curții Constituționale un punct de vedere „privind sesizarea Curții Constituționale semnată de mai mulți deputați ai Alianței politice PSD+PC”, înregistrat cu nr. 14.684 din 13 octombrie 2010, care a fost atașat Dosarului nr. 4.076 C/2010, precum și un punct de vedere „privind sesizarea Curții Constituționale semnată de mai mulți deputați ai PNL”, înregistrat cu nr. 15.659 din 3 noiembrie 2010 și atașat Dosarului nr. 4.241 C/2010.

V. La termenul de judecată din data de 17 noiembrie 2010, Curtea, observând identitatea de obiect a celor două sesizări, a dispus, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 4.241 C/2010 la Dosarul nr. 4.076 C/2010, care a fost primul înregistrat.

CURTEA,

examinând sesizările de neconstituționalitate, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate din Regulamentul Camerei Deputaților, prin raportare la prevederile Constituției României și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

I. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor criticate din Regulamentul Camerei Deputaților.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie, în ambele sesizări, modificările aduse Regulamentului Camerei Deputaților prin hotărârile nr. 26 și nr. 27 din 5 octombrie 2010 ale Camerei Deputaților. Astfel fiind și ținând seama de dispozițiile art. 146 lit. c) din Constituție, potrivit cărora „*Curtea Constituțională [...] c) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului*”, precum și de jurisprudența Curții în materie, în prezenta cauză Curtea Constituțională urmează să se pronunțe cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 12, art. 20 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2), art. 37 partea introductivă, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) și art. 44 din Regulamentul Camerei Deputaților aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, astfel cum au fost modificate prin hotărârile nr. 26 și nr. 27 din

5 octombrie 2010 ale Camerei Deputaților, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010.

Prevederile constituționale invocate în motivarea sesizării sunt cele ale art. 2 alin. (1), potrivit cărora „*Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum*”, ale art. 16 alin. (1), privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere și art. 64 alin. (3) și (5) referitoare la organizarea grupurilor parlamentare, respectiv alcătuirea birourilor permanente și a comisiilor parlamentare.

II. Examinând sesizările astfel cum au fost formulate, Curtea constată că susținerile autorilor vizează atât aspecte de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la procedura de modificare a textelor regulamentare ce fac obiectul sesizării, cât și aspecte de neconstituționalitate intrinsecă.

1. În ceea ce privește prima categorie de critici, acestea sunt fundamentate exclusiv pe dispoziții legale și dispoziții cuprinse în Regulamentul Camerei Deputaților. Autorii sesizării invocă, pe de o parte, încălcări ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și ale dispozițiilor art. 68 din Regulamentul Camerei Deputaților (pentru a fundamenta critica privitoare la adoptarea în aceeași zi a două hotărâri de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților), iar, pe de altă parte, invocă încălcarea prevederilor art. 46 lit. a), art. 47 lit. c), art. 51 alin. (1) și (4), art. 65 alin. (5), art. 68 alin. (1), art. 69 alin. (1), art. 86 alin. (1), art. 89 și ale art. 142 alin. (2) și (3) din Regulamentul Camerei Deputaților (pentru a fundamenta critica referitoare la modul de adoptare a celor două hotărâri). Asemenea critici nu intră însă în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului*”.

(2) *Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.*”

2. În ceea ce privește **criticile de neconstituționalitate intrinsecă**, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate, pentru următoarele motive:

a) **Art. 12 din Regulamentul Camerei Deputaților**, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 26/2010, reglementează în mod expres posibilitatea constituirii grupurilor parlamentare din deputați independenți sau care au devenit independenți, precum și regula potrivit căreia deputații care au devenit independenți în timpul unei legislaturi își pot constitui un singur grup parlamentar, cu respectarea condiției privind numărul minim de 10 deputați pentru constituire. Se susține că această modificare încalcă prevederile art. 2 alin. (1), art. 64 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) și art. 40 alin. (1) din Constituție, prin „*instituționalizarea posibilității deputaților care și-au părăsit grupurile parlamentare constituite la începutul legislaturii, respectiv partidele sau formațiunile politice, alianțele politice sau alianțele electorale în care au participat la alegeri și au intrat în Parlament, de a-și constitui un grup parlamentar propriu oricând, pe parcursul derulării legislaturii, cu obligația de a fi anunțate și prezentate la începutul următoarei sesiuni parlamentare.*”

Aceste critici nu pot fi reținute. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant asupra posibilității neîngrădite a parlamentarilor de a trece de la un grup parlamentar la altul, de a se afilia la un grup parlamentar sau de a constitui un grup format din parlamentari independenți, sancționând, de fiecare dată când a fost sesizată, normele regulamentare care limitau acest drept, norme apreciate, în

esență, ca fiind în contradicție cu dispozițiile art. 69 alin. (2) din Constituție, care respinge orice formă de mandat imperativ.

Astfel, prin Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 10 august 1993, Curtea a statuat următoarele: „Art. 66 [în prezent 69] din Constituție stabilește că, în exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului și că orice mandat imperativ este nul. Practic, acest articol valorifică fără limite mandatul reprezentativ. Acest text constituțional trebuie să constituie punctul de plecare în explicarea raporturilor constituționale dintre deputat și alegătorii săi, partidul politic care l-a propulsat, Camera din care face parte. Interpretarea acestui articol constituțional nu poate fi decât în sensul că deputatul, din punct de vedere juridic, nu mai are nicio răspundere juridică față de alegătorii din circumscripția care l-a ales și nici față de partidul pe lista căruia a candidat. Raporturile sale cu alegătorii și partidul sunt raporturi morale, politice, dar nu juridice. El nu mai este ținut să îndeplinească vreo obligație față de aceștia, el este obligat numai poporului. În contextul constituțional românesc care valorifică fără limite mandatul reprezentativ, singura posibilitate pe care o are partidul sau alegătorii nemulțumiți de activitatea unui deputat este să nu-l realeagă. [...] În consecință, deputatul are facultatea constituțională de a adera la un grup parlamentar sau altul în funcție de opțiunile sale, de a se transfera de la un grup parlamentar la altul sau de a se declara independent față de toate grupurile parlamentare. Nicio altă normă juridică, legală sau regulamentară nu poate contraveni acestor dispoziții constituționale.”

Prin Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 18 din Regulamentul Camerei Deputaților privind interdicția trecerii la alt grup parlamentar, întrucât acestea constituiau o îngădire a mandatului reprezentativ.

Prin Decizia nr. 46 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, Curtea a constatat neconstituționalitatea art. 14 alineatul ultim din Regulamentul Senatului, reținând că „interdicția senatorilor independenți de a constitui un grup parlamentar [...] este neconstituțională întrucât încalcă libertatea lor de opțiune, obligându-i, dacă vor să-și exercite dreptul constituțional de a forma un grup parlamentar, să recurgă exclusiv la posibilitatea de a se afilia la un grup parlamentar existent [...]”.

Prin Decizia nr. 196 din 28 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 11 mai 2004, Curtea a constatat și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 16 alin. (4) din Regulamentul Senatului, potrivit cărora „**Senatorii aleși ca independenți sau deveniți independenți prin părăsirea grupurilor parlamentare nu se pot asocia între ei pentru constituirea unui grup parlamentar**”, deoarece „interzic trecerea de la un grup parlamentar la altul, opresc afilierea la un alt grup parlamentar și interzic constituirea unui grup parlamentar format din senatori independenți”. Ulterior, prin Decizia nr. 317 din 13 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 23 mai 2006, Curtea Constituțională a examinat, printre altele, și dispozițiile art. 16 alin. (2) din noul Regulament al Senatului, aprobat prin Hotărârea nr. 28 din 24 octombrie 2005. Atunci, Curtea a constatat că sesizarea în privința acestor dispoziții este neîntemeiată, întrucât „*aparenta neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Regulament este înlăturată prin precizările de la alin. (5) și (6) ale aceluiași articol, care permit afilierea la alte grupuri parlamentare și constituirea de grupuri mixte, inclusiv grupuri pentru senatori independenți.*”

Considerentele care au fundamentat pronunțarea deciziilor mai sus arătate sunt evocate și menținute și în practica ulterioară a Curții, de exemplu în Decizia nr. 229 din 14 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 5 aprilie 2007, prin care, examinând critica art. 16 alin. (2) și (6) cu raportare la alin. (5) din Regulamentul Senatului, texte potrivit cărora „(2) *Un grup parlamentar poate fi constituit și poate funcționa numai dacă cuprinde cel puțin 7 senatori, care au fost aleși pe listele aceluiași partid, ale aceleiași organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțe politice sau alianțe electorale.*[...]”

(5) *Senatorii aparținând partidelor sau organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale care nu întrucesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar se pot afilia altor grupuri parlamentare sau pot constitui grupul parlamentar mixt.*

(6) *Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător și senatorilor aleși sau deveniți independenți”,* Curtea a mai adăugat că acestea conțin o singură interdicție în privința constituirii grupurilor parlamentare, cea prevăzută în alin. (7), potrivit căruia „*Constituirea unui grup parlamentar care să reprezinte sau să poarte denumirea unui partid, a unei organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, a unei alianțe electorale sau alianțe politice care nu a obținut mandate de senator în alegeri este interzisă.*”

Prin Decizia nr. 47 din 15 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 13 aprilie 2000, Curtea a reținut că „lipsa reglementării juridice a posibilităților și a condițiilor organizării în grupuri parlamentare a deputaților care demisionează din alte grupuri parlamentare nu constituie încălcarea vreunei prevederi constituționale, ci reprezintă o **omisiune de reglementare** care nu poate fi suplinită prin decizii ale Curții Constituționale”, idee enunțată și anterior, când, prin Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, Curtea a reținut că „asupra modalităților, procedurilor și condițiilor în care aceste modificări ale componenței grupurilor parlamentare vor putea avea loc, nu poate decide decât Camera Deputaților însăși, potrivit principiului autonomiei regulamentare în virtutea căreia ea își stabilește organizarea și desfășurarea propriei activități, respectându-se, firește, normele constituționale care și-ar găsi aplicații în astfel de situații.”

În acord cu această jurisprudență constantă, dispozițiile art. 12 din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum au fost modificate, nu fac decât ca, dând expresie dispozițiilor constituționale ale art. 69 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*orice mandat imperativ este nul*”, să înlătore omisiunea de reglementare cu privire la care Curtea a fost anterior sesizată.

Pentru motivele arătate în această jurisprudență, art. 12 din Regulament, în noua redactare, nu aduce atingere prevederilor art. 2 alin. (1) din Constituție, prevederi care trebuie interpretate în corelație cu cele ale art. 69 alin. (2), ce constituie, potrivit aceleiași jurisprudențe, „punctul de plecare în explicarea raporturilor constituționale dintre deputat și alegătorii săi, partidul politic care l-a propulsat, Camera din care face parte”. Astfel, prin votul corpului electoral se aleg nu partide, ci parlamentari, iar regula constituțională a mandatului reprezentativ oferă celor aleși libertatea de a adera la un grup parlamentar sau altul, de a se transfera de la un grup parlamentar la altul sau de a se declara independenți față de toate grupurile parlamentare. Singurul text constituțional care se referă la alcătuirea grupurilor parlamentare, respectiv cel al art. 64 alin. (3), potrivit căruia „*Deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere*”, nu instituie nicio interdicție sub acest aspect. Tot astfel, Legea fundamentală nu prevede nicio sancțiune pentru părăsirea unui grup parlamentar

și, implicit, a unui partid politic reprezentat în Parlament, de către candidații aleși pe listele acestuia, mandatul parlamentar fiind irevocabil. Din această perspectivă, distincția la care se face referire în cuprinsul sesizărilor dintre categoria deputaților independenți și a celor deveniți independenți este lipsită de efecte juridice; singurele efecte, față de cadrul constituțional actual, pot exista în plan politic, și anume în ceea ce privește raporturile parlamentarului devenit independent cu partidul care l-a susținut în alegeri, respectiv cu electoratul, care la următorul scrutin poate să nu îl mai aleagă.

Nu pot fi reținute nici criticile în sensul că posibilitatea parlamentarilor independenți de a-și constitui un singur grup parlamentar, în condițiile art. 12 alin. (6) din Regulamentul Camerei Deputaților, ar avea semnificația constrângerii acestora să se înscrie într-un anumit partid politic. Astfel, grupurile parlamentare reprezintă structuri organizatorice ale Camerelor Parlamentului, constituite pe bază de afinitate politică. După cum nu pot exista mai multe grupuri parlamentare ale aceleiași formațiuni politice, pentru că, în sine, apartenența la o anumită formațiune politică este expresia acestei afinități, la fel nu pot exista nici mai multe grupuri parlamentare ale parlamentarilor independenți. Acceptarea constituirii mai multor grupuri de parlamentari independenți ar însemna, practic, eliminarea criteriului care îi definește ca opțiune politică și implicit ca grup (independența), criteriu care nu este susceptibil de distincții suplimentare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 40 alin. (1) din Constituție, care consacră dreptul de asociere a cetățenilor în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere, se constată că nu au incidență în cauză. Astfel, nici Parlamentul, nici Camerele sale și nici structurile interne ale Camerelor nu sunt un rezultat al dreptului de asociere. Grupurile parlamentare reunesc deputați sau senatori având aceeași concepție politică sau concepții înrudite și reprezintă, în esență, fragmente ale unei autorități publice, iar nu asociații, în sensul juridic al termenului.

b) Cu referire la celelalte texte regulamentare criticate, se susține că sunt neconstituționale deoarece au modificat textele inițiale care foloseau sintagma de „*configurație politică inițială*”, lăsând astfel să se înțeleagă că determinantă este configurația politică actuală. Se încalcă, în opinia autorilor sesizării, prevederile art. 64 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât se instituie posibilitatea „renegocierii” componenței Biroului permanent în cazul constituirii unui grup de candidați independenți, în contradicție cu regula respectării configurației politice la alcătuirea birourilor permanente și comisiilor parlamentare. Se invocă în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale în care se statuează asupra înțelesului sintagmei constituționale de „*configurație politică*”.

Din examinarea dispozițiilor regulamentare, modificate prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 27/2010, se constată următoarele:

— potrivit art. 20 alin. (3) din Regulament, în noua redactare, Biroul permanent al Camerei Deputaților se formează respectându-se „*configurația politică a Camerei Deputaților*”; textul mai stabilește renegocierea componenței Biroului permanent în cazul constituirii unui grup de deputați independenți, începând cu următoarea sesiune, precum și posibilitatea pentru grupul parlamentar constituit din deputați independenți de a-i reveni un loc în Biroul permanent;

— art. 23 alin. (1) și (2) din Regulament, în noua redactare, referindu-se la procedura alegerii vicepreședinților, secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent, respectiv la aprobarea numărului de locuri din Biroul permanent, păstrează raportarea la „*configurația politică inițială a Camerei Deputaților*”,

precizând, totodată, că aceste operațiuni se realizează „*cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 20 alin. (3)*”;

— art. 37 partea introductivă, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1) art. 43 alin. (1) și art. 44 din Regulament au fost modificate în sensul că sintagma „*configurația politică inițială a Camerei Deputaților*” a fost înlocuită cu sintagma de „*configurație politică*”.

Cu privire la aceste modificări, Curtea reține, mai întâi, că introducerea în textele Regulamentului Camerei Deputaților a sintagmei „*configurație politică*”, care este cuprinsă în chiar norma constituțională de referință, respectiv art. 64 alin. (5) din Legea fundamentală, nu poate fi calificată ca determinând, în sine, neconstituționalitatea acestora și nici de natură să consacre un alt sens al sintagmei constituționale decât cel reținut de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, invocată de autorii sesizării. Astfel, prin deciziile nr. 601/2005 și nr. 602/2005, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, și, respectiv, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005, pronunțându-se, printre altele, și cu privire la dispozițiile din Regulamentele celor două Camere care instituiau posibilitatea revocării președinților acestora, prin retragerea sprijinului politic, la cererea altui sau altor grupuri parlamentare decât grupul parlamentar care a propus alegerea lor, Curtea a statuat că „prin configurația politică a fiecărei Camere se înțelege compunerea acesteia rezultată din alegeri, pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective”. Curtea a mai reținut, cu acele prilejuri, că „în virtutea configurației politice izvorâte din voința corpului electoral se desemnează și președintele Camerei Deputaților și al Senatului”, precum și faptul că „instituirea posibilității alegerii unui nou președinte dintr-un alt grup parlamentar ar avea drept consecință ca sancțiunea aplicată președintelui Camerei Deputaților [Senatului], revocat din funcție, să se extindă asupra grupului parlamentar care a propus alegerea lui.”

Spre deosebire însă de jurisprudența menționată, în prezenta cauză regula impusă de art. 64 alin. (5) din Constituție trebuie analizată prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. (3), respectiv art. 64 alin. (2) teza a doua din Constituție, referitoare la organizarea grupurilor parlamentare și la alegerea celorlalți membri ai birourilor permanente, texte constituționale care stabilesc reguli distincte de cea impusă de art. 64 alin. (2) teza întâi din Constituție pentru alegerea președinților celor două Camere ale Parlamentului.

Astfel, potrivit art. 64 alin. (3) din Constituție, „*Deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere*”. Așadar, grupurile parlamentare nu sunt structuri obligatorii ale Parlamentului. Rezultând din uniunea voluntară a parlamentarilor, crearea grupurilor parlamentare constituie un drept, iar nu o obligație. Textul constituțional menționat, referindu-se la acest drept al parlamentarilor, nu stabilește nicio restricție cât privește momentul exercitării acestuia. Prin urmare, nu este contrară Legii fundamentale constituirea, pe parcursul legislaturii, **potrivit regulamentelor Camerelor** și cu respectarea Constituției, a unui grup parlamentar care nu a existat la începutul legislaturii, cu condiția, desprinsă de asemenea din interpretarea normelor constituționale, ca pe această cale să nu fie reprezentate în Parlament partide care nu au obținut mandate la alegeri.

Mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunii ce se poate produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor de la un grup la altul ori a părăsirii unui grup fără afilierea la altul, mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul, nu pot rămâne fără consecințe asupra reprezentării grupurilor

parlamentare în cadrul birourilor permanente. De aceea, spre deosebire de președinții Camerelor, aleși pe durata mandatului Camerelor, ceilalți membri ai birourilor permanente sunt aleși, potrivit art. 64 alin. (2) teza a doua din Constituție, la începutul fiecărei sesiuni, în mod corespunzător componenței grupurilor parlamentare la momentul respectiv. Textul constituțional menționat, într-o firească legătură cu cel al art. 69 alin. (2), asigură reflectarea, în componența structurilor de conducere ale Camerelor Parlamentului, a restructurărilor politice din Parlament care, asemenea evoluțiilor politice din societate, nu pot fi oprite. Cadrul constituțional actual nu sancționează asemenea restructurări și, prin urmare, susținerea autorilor sesizărilor, în sensul că acestea ar impune un scrutin electoral, nu au suport constituțional, critica formulată din această perspectivă, în raport de dispozițiile art. 2 și art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind neîntemeiată.

Tot astfel, constituirea unui grup parlamentar al deputaților independenți, pe parcursul legislaturii, în temeiul dispozițiilor stabilite de Camera Deputaților prin regulamentul propriu, dispoziții care, pentru rațiunile anterior înfățișate, nu contravin normelor constituționale, nu poate rămâne fără consecințe în planul raporturilor de ordin politic și organizatoric din cadrul Camerei, iar unul dintre aspectele esențiale ale rolului grupurilor parlamentare în aceste raporturi îl constituie implicarea în formarea celorlalte structuri ale Camerelor Parlamentului, prin formularea de propuneri pentru alegerea componenței birourilor permanente și a comisiilor parlamentare.

În aceste condiții, reglementarea, prin normele criticate, a renegocierii componenței Biroului permanent al Camerei Deputaților, în cazul constituirii unui grup de deputați independenți, începând cu următoarea sesiune, este menită să concilieze efectele acestei restructurări organizatorice intervenite în cadrul Parlamentului și care, ca o consecință a regulii mandatului reprezentativ, precum și a caracterului facultativ al constituirii grupurilor parlamentare, nu poate fi sancționată, cu rigorile decurgând din imperativul respectării configurației politice la alcătuirea Biroului permanent și a comisiilor parlamentare. De altfel, Curtea constată că art. 23 din Regulament păstrează obligația menținerii numărului de locuri din Biroul permanent, în scopul stabilirii unor reguli care să circumstanțieze fenomenul migrației parlamentare, configurația

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că prevederile art. 12, art. 20 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2), art. 37 partea introductivă, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) și art. 44 din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum au fost modificate prin hotărârile nr. 26 și nr. 27 din 5 octombrie 2010 ale Camerei Deputaților, nu contravin dispozițiilor constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 17 noiembrie 2010 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu votul exprimat de majoritatea judecătorilor, considerăm că dispozițiile hotărârilor nr. 26/2010 și nr. 27/2010 prin care s-au adus modificări și completări Regulamentului Camerei Deputaților **sunt neconstituționale** pentru cele ce vom arăta în continuare.

I. Cu privire la organizarea grupurilor parlamentare

Potrivit art. 64 alin. (3) din Constituție deputații se pot asocia în **grupuri parlamentare**, în condițiile prevăzute de Regulamentul Camerei Deputaților.

Grupurile parlamentare reprezintă primele structuri politice ce se constituie în cadrul Camerei Deputaților nou-alese, la data întrunirii acesteia, în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (3) și art. 64 alin. (3) din Constituție.

Art. 3 din Regulamentul Camerei Deputaților prevede că pentru validarea mandatelor, Camera Deputaților alege în prima sa ședință o comisie compusă din 30 de deputați, **care să reflecte configurația politică a Camerei, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.**

Configurația politică a Camerei este dată de grupurile parlamentare, imediat după ce deputații s-au întrunit în prima lor ședință, constituite pe baza numărului de mandate obținute de partidele politice, formațiunile politice, alianțele politice, alianțele electorale, precum și **de deputații aleși ca independenți**, în urma alegerilor parlamentare generale.

Configurația politică **se stabilește, de fiecare dată, la începutul fiecărei legislaturi, se păstrează până la întrunirea legală a noului Parlament și nu mai poate fi modificată în niciun mod.**

În jurisprudența sa, Curtea s-a referit în mod constant și exclusiv la **parlamentarii „independenți”** care au candidat în alegeri sub acest statut, iar nu și la cei **„deveniți independenți în timpul unei legislaturi”**, respectiv la dreptul parlamentarilor independenți de a-și constitui un grup parlamentar.

Se observă, însă, că art. 12 din Regulamentul Camerei Deputaților reglementează această posibilitate și pentru parlamentarii deveniți independenți. Or, trebuie realizată o netă diferențiere între cele două categorii de parlamentari, respectiv între cei care au fost **aleși ca independenți**, cu respectarea condițiilor prevăzute de legea electorală, și cei **deveniți independenți** prin retragerea lor din grupurile parlamentare din care făceau parte. În opinia noastră, acești din urmă parlamentari nu dobândesc același statut de independent, deoarece acest statut presupunea, în mod necesar, o poziție de independență în procesul consultării electorale. Parlamentarii „deveniți independenți”, dar care au candidat și au fost aleși în baza programelor unor partide politice pe care, după alegerea ca deputați sau senatori, le-au părăsit, nu au candidat și nu au fost aleși în baza unui program propriu, ci a programului partidelor care i-au susținut. Prin urmare, un grup constituit din deputați deveniți independenți nu beneficiază de un program și de o ideologie proprie, ceea ce pune în discuție compatibilitatea unui astfel de grup cu principiile vieții parlamentare. Statutul de „devenit independent” implică un „*capitis deminutio*” constând în restrângeri de drepturi în exercitarea mandatului, cum ar fi, de exemplu, alegerea în Biroul Permanent al Camerei, participarea la unele ședințe, la luarea măsurilor și la dezbaterile rezervate liderilor de grupuri parlamentare etc. (art. 13 din Regulamentul Camerei Deputaților). Aceste restrângeri constituie doar aparent o sancționare a actului de părăsire a grupului parlamentar și a partidului pe a cărui listă a fost obținut mandatul, în realitate fiind vorba despre efectul actului de voință al parlamentarului în cauză, care își asumă în mod voluntar și conștient consecințele opțiunii sale.

Față de această diferență existentă între statutul parlamentarilor independenți și a celor deveniți independenți, considerăm că **reglementarea posibilității constituirii unui grup parlamentar din deputații deveniți independenți încalcă prevederile art. 2 alin. (1) din Constituție**, potrivit căroră „*Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum*”, dispoziții la care trebuie să se raporteze în mod necesar orice interpretare a prevederilor art. 69 din Constituție, care interzic mandatul imperativ. Dreptul parlamentarului de afiliere politică potrivit convingerilor sale nu poate fi exercitat „fără limită”, ci cu respectarea voinței poporului exprimată cu prilejul alegerilor. Altfel spus, posibilitatea parlamentarilor de a-și modifica opțiunile politice pe parcursul mandatului, în temeiul prevederilor art. 69 din Constituție, nu poate fi interpretată ca anulând opțiunea electoratului și raportul de forțe stabilit ca urmare a rezultatului alegerilor.

Din această perspectivă, chiar dacă s-ar admite posibilitatea constituirii unui grup parlamentar al deputaților deveniți independenți, acestui „grup” nu i s-ar putea recunoaște plenitudinea drepturilor unui grup politic în sensul dreptului parlamentar, ci numai semnificația unei asocieri administrative, cu anumite drepturi mai restrânse, așa cum acestea sunt enumerate la art. 13 din Regulamentul Camerei Deputaților, și cu excluderea posibilității reprezentării acestuia în birourile permanente și în comisile parlamentare, structuri care, potrivit art. 64 alin. (5) din Constituție, se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere.

De altfel, chiar în cuprinsul jurisprudenței sale, Curtea a subliniat atât competența Camerelor de a reglementa, cu respectarea dispozițiilor constituționale, posibilitățile și condițiile organizării în grupuri parlamentare a deputaților care demisionază din alte grupuri parlamentare (Decizia nr. 47/2000), cât și necesitatea **ca la adoptarea unor asemenea reglementări să se asigure „stabilitatea organelor de lucru” ale Camerei** (Decizia nr. 46/1994), a căror alcătuire „**trebuie să reflecte configurația politică a acestora, rezultată din alegeri**” (Decizia nr. 229/2007). Alcătuirea grupurilor parlamentare este o problemă ce privește funcționarea mecanismelor celor două Camere ale Parlamentului pe termen lung, respectiv al unei legislaturi, iar nu pe perioada unei singure sesiuni, iar reglementarea posibilității constituirii de noi grupuri parlamentare trebuie să răspundă cerințelor stabilității organelor de lucru ale Camerelor.

II. Cu privire la alcătuirea birourilor permanente și a comisiilor parlamentare ale Camerei Deputaților

În conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) din Constituție, „*birourile permanente și comisile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere*”.

În constituirea biroului permanent se are în vedere ca el să reflecte, pe cât posibil, **configurația politică** a Camerei, așa cum aceasta rezultă din organizarea grupurilor parlamentare.

Noțiunea de **configurație politică** utilizată în art. 64 alin. (5) din Legea fundamentală nu poate fi înțeleasă decât **prin raportare la data alegerilor, când, prin exercitarea drepturilor fundamentale prevăzute de art. 36 și 37 din Constituție, se exprimă voința cetățenilor, se concretizează exercitarea suveranității naționale.** Această voință a cetățenilor conturează configurația politică a Camerelor și **NU acorduri ulterioare intervenite în exercitarea mandatelor parlamentarilor aleși** (Decizia Curții Constituționale nr. 601/2005).

Prin Decizia nr. 601/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, Curtea, referindu-se la înțelesul art. 64 alin. (5) din Constituție, a statuat că „din textul constituțional menționat rezultă, fără echivoc, că **prin configurația politică a fiecărei Camere se înțelege compunerea acesteia rezultată din alegeri, pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective**”.

De asemenea, prin Decizia nr. 602/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005, Curtea a reținut că „în ceea ce privește alegerea președinților Camerelor, birourilor permanente și a comisiilor parlamentare, Constituția instituie principiul configurației politice, prin care se înțelege compunerea politică a fiecărei Camere, rezultată din alegeri”.

Pentru a se respecta principiul configurației politice a Camerelor, acestea stabilesc numărul de locuri în Biroul permanent care revine, pe funcții, grupurilor parlamentare raportat la mărimea acestora la începutul legislaturii. Stabilirea numărului de locuri și a funcțiilor corespunzătoare se face prin negociere politică de către liderii grupurilor parlamentare.

Textele criticate — art. 20 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2), art. 37, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 44 din Regulamentul Camerei Deputaților — se disting prin inconsecvență, utilizând atât sintagma de „*configurație politică*”, „*configurație politică inițială*”, cât și sintagma „*noi configurații politice*”.

Deși utilizează uneori chiar sintagma cuprinsă în textul constituțional — art. 64 alin. (5) —, respectiv aceea de „*configurație politică*”, textele regulamentare se referă în mod evident la o altă configurație politică decât aceea care rezultă din alegeri, câtă vreme stabilesc renegocierea componenței Biroului permanent „*conform noii configurații politice a Camerei Deputaților*”.

Considerăm că dispozițiile regulamentare criticate, astfel cum au fost modificate, încalcă dispozițiile art. 64 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora „*Birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere*”, astfel cum acestea au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv prin deciziile nr. 601/2005 și nr. 602/2005.

Instituirea posibilității renegocierii componenței Biroului permanent al Camerei Deputaților în funcție de mutațiile care survin în structura Camerei pe parcursul unei legislaturi, prin constituirea unor noi grupuri parlamentare, **este neconstituțională**, întrucât încalcă principiul configurației politice, care, potrivit art. 64 alin. (5) din Constituție, stă la baza alcătuirii biroului permanent.

Schimbarea ulterioară a configurației politice nu poate constitui un temei constituțional al modificării componenței biroului permanent, prin includerea în aceasta a unui reprezentant al deputaților deveniți independenți, deoarece o asemenea configurație politică nu rezultă din alegeri în condițiile art. 64 alin. (5), în consonanță cu art. 63 alin. (3) și cu art. 36 și 37 din Constituție, raportate la art. 2 și art. 8 din Legea fundamentală, ci constituie o majoritate parlamentară creată în afara criteriilor politice rezultate din vot.

Din votul exprimat de electorat rezultă o anumită compoziție politică a celor două Camere, pe care parlamentarii nu o pot schimba din propria voință, cum nu o poate modifica nici Parlamentul însuși. Altfel spus, **configurația politică se stabilește, de fiecare dată, la începutul fiecărei legislaturi**,

Judecător,

Acsinte Gaspar

se păstrează până la întrunirea legală a noului Parlament și nu mai poate fi modificată în niciun mod.

III. Considerăm necesar de a reda unele aspecte privind statutul parlamentarilor independenți în state membre ale Uniunii Europene.

1. **Franța** — În cadrul fiecărei Camere legislative se formează grupuri politice care reflectă configurația politică a Camerei respective. Constituirea grupurilor parlamentare se bazează exclusiv pe apartenența deputatului/senatorului la un anumit partid sau pe afinitățile acestuia cu programul politic al unui partid. Deputații care nu fac parte dintr-un grup politic/„**deputați neînscriși**” au un statut special, diferit de cel al membrilor grupurilor politice. **Deputații neînscriși pot solicita afilierea la un grup politic, dar nu pot forma un grup politic propriu și nu pot fi reprezentați în Biroul Adunării Naționale și nici în Conferința președinților.**

2. **Suedia** — Grupurile politice parlamentare pot fi constituite numai din partidele politice care au obținut mandate în cadrul alegerilor generale. **Pe durata legislaturii nu pot fi înființate și recunoscute noi grupuri politice parlamentare.** În cazul în care unii membri ai Parlamentului **sunt excluși din partid sau părăsesc partidul în timpul legislaturii, aceștia își păstrează calitatea de parlamentari, dar nu au dreptul de a forma un nou grup parlamentar.** Ei sunt considerați ca neavând apartenență politică.

3. **Ungaria** — Orice parlamentar care nu s-a alăturat unui grup politic parlamentar se consideră a fi parlamentar independent. Parlamentarul care a demisionat/a fost exclus dintr-un grup politic se consideră a fi parlamentar independent. Numărul independenților crește la sfârșitul mandatului ca urmare a excluderilor și demisiilor din grupurile politice parlamentare. Orice membru care a părăsit grupul politic sau care a fost exclus va fi considerat ca independent; membrul care a devenit independent în acest mod se poate alătura altui grup politic la expirarea unui termen de 6 luni de la părăsire sau excludere. Această prevedere regulamentară are ca scop întărirea stabilității politice parlamentare și reducerea fenomenului de migrație politică.

4. **Portugalia** — Parlamentarii care nu au aderat la niciun grup parlamentar și care nu sunt nici reprezentanți ai unui partid politic au statutul de „**parlamentari neînscriși**” și **nu sunt reprezentați în Conferința liderilor grupurilor parlamentare, nu beneficiază de serviciile de asistență parlamentară acordate grupurilor parlamentare, iar președinția comisiilor permanente revine grupurilor parlamentare cu pondere politică mare.**

5. **Belgia** — Senatorii independenți pot fi grupați în două categorii: senatori care demisionază în cursul legislaturii din grupul din care fac parte și, respectiv, senatorii unici reprezentanți ai partidelor politice. **Senatorii independenți nu pot avea reprezentanți în Biroul Senatului; nu au drept de vot și nici nu pot fi desemnați ca raportori în cadrul comisiilor permanente.**

IV. Din cele prezentate se poate observa că, de regulă, parlamentarii care părăsesc, în timpul legislaturii, grupurile parlamentare legal constituite, nu au dreptul de a forma un nou grup parlamentar.

V. Decizia Curții Constituționale nr. 1.490 din 17 noiembrie 2010, pronunțată cu majoritate de voturi, nu poate reconsidera soluțiile adoptate prin deciziile anterioare, o asemenea măsură presupune o anumită procedură și o anumită majoritate, alta decât cea constituită la adoptarea ei.

Judecător,

Tudorel Toader

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 244 din 29 octombrie 2010

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR
Nr. 2.164 din 29 noiembrie 2010

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006

Văzând Referatul de aprobare nr. 63.646 din 28 octombrie 2010 al Direcției generale dezvoltare rurală din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, având în vedere prevederile art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005,

în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, al Hotărârii Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia și al Hotărârii Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și ministrul mediului și pădurilor emit prezentul ordin.

Art. I. — Normele de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 28 martie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Sistemul administrativ pentru evaluarea condițiilor de recunoaștere este asigurat de autoritatea competentă a statului, astfel:

a) la nivel teritorial, prin direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau, după caz, de către inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordinea Ministerului Mediului și Pădurilor;

b) la nivel central, prin direcția de specialitate, pe categorii de produse, care funcționează în cadrul autorității competente a statului, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau, după caz, din subordinea Ministerului Mediului și Pădurilor.

(2) Persoanele juridice prevăzute la art. 1² alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, care solicită obținerea recunoașterii ca grup de producători, vor înainta dosarul cu toate documentele necesare pentru o verificare prealabilă direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau,

după caz, inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordinea Ministerului Mediului și Pădurilor.

(3) Persoanele juridice prevăzute la art. 1² alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, care solicită obținerea recunoașterii ca organizație de producători sau ca grup de producători recunoscut preliminar, vor înainta dosarul cu toate documentele necesare, la nivel central, direcției de specialitate din cadrul autorității competente a statului, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau, după caz, din subordinea Ministerului Mediului și Pădurilor.”

2. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau, după caz, în cadrul inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordinea Ministerului Mediului și Pădurilor, personalul responsabil cu primirea, verificarea dosarelor și, după caz, verificarea respectării și menținerii condițiilor de recunoaștere de către grupurile de producători recunoscute se desemnează de către conducătorii autorităților competente, în termen de 5 zile de la publicarea prezentelor norme.”

3. Anexele nr. 2 și 13 la norme se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Structurile de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și ale Ministerului Mediului și Pădurilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

p. Ministrul mediului și pădurilor,
Cristian Apostol,
secretar de stat

Solicitant*)

Nr.din/..../.....

C E R E R E

*), cu sediul în,
 telefon/fax:, cod fiscal, reprezentată prin, domiciliat în
 localitatea, str.nr., bl., ap., județul, posesor al
 BI/CI seria. nr., eliberat/eliberată de la data de, vă solicităm,
 în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor
 de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005,
 și ale Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a
 Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupului și organizațiilor de producători, pentru
 comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, cu modificările
 ulterioare, verificarea îndeplinirii condițiilor necesare pentru eliberarea avizului de recunoaștere sau recunoaștere preliminară ca:

— grup de producători — organizație de producători — grup de producători recunoscut preliminar

pentru următoarea/următoarele grupă/grupe de produse

De asemenea, dorim/nu dorim să accesăm măsuri sprijinite din fonduri comunitare.

Pentru aceasta, anexăm în copie:

1.

2.

3.

4.

5.

Cunoscând că falsul în declarații este pedepsit de legea penală, declarăm pe propria răspundere că toate informațiile
 înscrise în documentele sus-menționate sunt în conformitate cu realitatea.

Data

Director/Președinte,

.....

*) Denumirea societății comerciale, societății agricole, cooperativei agricole sau a altei forme de asociere, legal constituită, prevăzută la art. 1² alin. (2)
 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2005.

PROCES-VERBAL DE CONSTATARE
încheiat azi/...../.....

Subsemnatul,, având funcția de în cadrul¹⁾, verificând îndeplinirea de către¹⁾, cu sediul în, a criteriilor și dimensiunilor de recunoaștere în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, și cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, cu modificările ulterioare, am constatat că:

1. Obiectul de activitate al solicitantului, conform statutului și situațiilor privind activitatea, (nu) corespunde prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006, cu modificările ulterioare, iar grupa/grupele de produse declarate face/fac obiectul activității comerciale de bază.

2. Titularul¹⁾ este format dintr-un număr de (în litere) membri, așa cum rezultă din Lista membrilor titulari, număr care (nu) este mai mic decât numărul minim de membri prevăzut prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 171/2006, cu modificările ulterioare.

3. Informații privind valoarea producției comercializate:

a) valoarea obținută prin comercializarea produselor membrilor din grupa sau grupele pentru care se solicită acordarea (menținerea) recunoașterii/recunoașterii preliminare:

b) valoarea obținută prin comercializarea produselor membrilor din alte grupe de produse decât cele pentru care se solicită acordarea (menținerea) recunoașterii/recunoașterii preliminare:

c) valoarea obținută prin comercializarea produselor cumpărate de la alte persoane juridice:

d) valoarea obținută din asigurarea de servicii:

4. Informații privind infrastructura solicitantului (spații de depozitare, hală de sortare, ambalare, mașini de ambalare, etichetare etc.):

5. În cazul accesării măsurii 142 „Înființarea grupurilor de producători” din cadrul Programul național de dezvoltare rurală²⁾:

Produsul	Producția marfă	sau	Baza de producție
Cereale și plante tehnice t materie primă/an	 ha
Plante medicinale și aromatice t/an	 ha
Cartofi t/an	 ha
Struguri de vin t/an	 ha
Ciuperci de cultură t/an	 ha
Flori și plante ornamentale fire/an	 ha
Produse animale			
Lapte hl/an (t/an)	 capete
Carne de:			
— vacă t viu/an	 capete
— porc t viu/an	 capete
— oaie și capră t viu/an	 capete
— pasăre t viu/an	 capete
— amestec de specii	cifra de afaceri în euro		
Ouă de consum mii/an	 capete
Miere de albine și produse apicole t/an	 familie de albine

¹⁾ Denumirea societății comerciale, societății agricole, cooperativei agricole sau a altor forme de asociere, legal constituite, prevăzute în art. 1² alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005.

²⁾ Inclusiv a proiectelor SAPARD a căror finanțare se asigură prin PNDR.

Produsul	Producția marfă	sau	Baza de producție
Produse silvice			
— lemnoase și nelemnoase*)	echivalent a m ³ lemn brut/an echivalent a tone/an echivalent a tone materie primă/an	 ha

*) Produsele nelemnoase specifice fondului forestier sunt: fructele de pădure, semințele forestiere, ciupercile comestibile din flora spontană, plantele medicinale și aromatice, rășina și altele de acest fel, conform art. 58 alin. (3) lit. c), d), e), g) și h) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, exceptând produsele rezultate din activități de vânătoare.

6. Alte observații:

Direcția pentru agricultură (MADR)/
Inspectoratele teritoriale de regim
silvic și de vânătoare (MMP)

Întocmit:
Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Reprezentant solicitant

Luat la cunoștință:

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 263 A din 16 noiembrie 2010 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 263 A din 16 noiembrie 2010 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, privind schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale din data de 9 martie 2009 având ca obiect

forma finală a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 15 decembrie 2010.
Nr. 327.

CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

**DECIZIA CIVILĂ Nr. 263 A
din 16 noiembrie 2010**

Admite apelurile formulate de apelanții Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) — București, sectorul 1, bd. Nicolae Titulescu nr. 88 B, Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română de Gestiune a Operelor din Audiovizual (UPFAR-ARGOA) — București, sectorul 1, str. Dem I. Dobrescu nr. 4—6, corp B, et. 3, ap. camera 44, și Asociația de Comunicații prin Cablu — București, sectorul 1, str. Av. Mircea Zorileanu nr. 18, et. 6, împotriva Hotărârii arbitrale din 9 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, din data de 7 aprilie 2009, ca urmare a Deciziei ORDA nr. 44/26.03.2009 a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în contradictoriu cu intimații Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) — București, sectorul 1, str. Jules Michelet nr. 15—17, et. 2, ap. 11, Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA) — sectorul 1, București, str. Dem I. Dobrescu nr. 4—6, bl. intr. B, et. 3, ap. cam. 50—52, Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor (COPYRO) — București, sectorul 2, str. Paleologu nr. 5A, et. 3, ap. 3, Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor din Domeniul Artelor Vizuale (VISARTA) — sectorul 5, București, str. Fabrica de Chibrituri nr. 9—11, Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR) — București, sectorul 1, str. Știrbei Vodă nr. 103, bl. 24 A, et. 2, ap. 6, S.C. UPC ROMÂNIA — S.R.L. — UPC — București, sectorul 1, Șos. Nordului nr. 62D, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) — București, sectorul 1, Calea Victoriei nr. 141, intervenient S.C. ROMTELECOM — S.A. — București, sectorul 1, Str. Gârlei nr. 1B.

Admite cererea de intervenție accesorie formulată de S.C. ROMTELECOM — S.A.

Dispune modificarea metodologiilor stabilite prin hotărârea tribunalului arbitral referitor la procentele în care se datorează remunerațiile lunare, la eliminarea pct. 6 și a mențiunilor referitoare la colectorul unic.

Stabilește forma finală a metodologiei, cu renumerotarea punctelor subsecvente pct. 5, astfel:

„Metodologie privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu

1. În sensul prezentei metodologii, prin *utilizare* se înțelege retransmiterea simultană, nealterată, integrală prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar ori printr-un sistem de radiodifuzare prin unde ultracurte, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale, cu sau fără fir, prin satelit, inclusiv prin sistem digital, de servicii de programe de radiodifuziune și/sau televiziune destinate recepționării de către public a operelor muzicale, operelor cinematografice sau altor opere audiovizuale, operelor scrise, operelor din domeniul artelor vizuale, a videogramelor și a fonogramelor.

2. *Utilizator*, în sensul prezentei metodologii, este persoana fizică sau persoana juridică ce realizează activități de retransmitere prin cablu sau prin satelit, inclusiv prin sistem digital, așa cum a fost definit la pct. 1.

3. Utilizarea reglementată de prezenta metodologie se poate realiza numai după obținerea din partea organismului de

gestiune colector unic a autorizației sub formă de licență neexclusivă în schimbul unei remunerații lunare, potrivit prezentei metodologii și conform tabelului următor:

TABEL

Categoriile de titulari de drepturi	Anul 2009 și următorii/ Remunerații
Autori de opere muzicale	1,35%
Autori de opere audiovizuale	1,50%
Autori de opere scrise	0,12%
Autori de opere din domeniul artelor vizuale	0,03%
Artiști — prestații artistice fixate pe fonograme	0,25%
Artiști — prestații artistice din domeniul audiovizual	0,50%
Producători de fonograme	0,25%
Producători de videograme	0,50%

4. Utilizatorul are obligația de a achita, prin intermediul organismelor de gestiune, remunerațiile procentuale prevăzute în tabelul de mai sus, determinate din baza de calcul, reprezentând drepturile patrimoniale de autor și conexe dreptului de autor. Plata remunerațiilor prevăzute în tabelul care face parte integrantă din prezenta metodologie se va face către organismele de gestiune colectivă desemnate prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, colectoare ale remunerațiilor pentru fiecare categorie de drepturi patrimoniale de autor și conexe dreptului de autor.

5. Baza de calcul al remunerațiilor reprezentând drepturile patrimoniale ale titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, datorate de utilizatori, este constituită din totalitatea veniturilor brute lunare obținute din activitatea de retransmitere de servicii de programe de radiodifuziune și/sau de televiziune, fără TVA, dacă este cazul, iar în lipsa acestora, din totalitatea cheltuielilor ocazionale de utilizare.

6. Utilizatorii au obligația să comunice organismelor de gestiune colectivă, până la data de 15 a fiecărei luni, un raport privind serviciile de programe retransmise în luna precedentă. Raportul va cuprinde pentru luna de raportare: lista serviciilor de programe de radiodifuziune și/sau de televiziune retransmise, numărul de abonați și valoarea abonamentului, precum și baza de calcul asupra căreia se aplică procentele din tabel. Raportul va fi însoțit de o adresă de înaintare purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresă prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport și în documentele anexate acestuia. Liste prezentate constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de organismele de gestiune colectivă din domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe. Informațiile ce fac obiectul raportării pot fi transmise și în format electronic.

7. Remunerația se plătește până la data de 20 a lunii următoare celei pentru care este datorată.

8. Ori de câte ori un organism de gestiune colectivă solicită în scris, utilizatorul are obligația de a-i comunica acestuia copii certificate pe propria răspundere de pe documentele financiar-contabile de sinteză pe baza cărora se determină baza de calcul, semnate de reprezentantul legal.

9. Pentru întâzieri la plată utilizatorii datorează penalități echivalente cu 0,1% sumelor neachitate la termen, calculate pe zi de întâzriere.

10. Prezenta metodologie, inclusiv tabelul care face parte integrantă din metodologie, este valabilă până la data intrării în vigoare a noilor metodologii din domeniul retransmiterii prin cablu.

11. Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va putea fi modificată în condițiile legii.”

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 noiembrie 2010.

PREȘEDINTE,
MELANIA STANCIU

Judecător,
Mihaela Paraschiv

Grefier,
Noemi GrațIELA Stanciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

